

Piotr Nitecki, *Biskupi Kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 220

Węzyk Walenty (24 II 1705 – 25 X 1766) biskup chełmski, biskup przemyski. Po studiach w Rzymie i święceniach (1743) proboszcz w Wieruszowie i prepozyt w Wieluniu, kanonik płocki, gnieźnieński i krakowski. 9 IV 1753 mianowany biskupem chełmskim. 22 IV 1765 przeniesiony na biskupstwo przemyskie, które objął 21 VI 1765. Dbał o karność kościelną, bronił uciśnionych, przeprowadzał wizytacje diecezji, prowadził gorliwą działalność duszpasterską.